

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Kristýny Hanzalové: „*Současná metalová subkultura v České republice pohledem jejích členů: význam vizuálních prvků a reflexe reakcí většinové společnosti*“. Praha, Fakulta humanitních studií UK 2012, 53 s. včetně příloh

Bakalářská práce Kristýny Hanzalové se věnuje problematice hudebních subkultur, konkrétně subkultury metalové. Autorka si v ní klade otázku vzájemného vztahu subkulturního stylu a subkulturní identity členů této subkultury.

Po teoretické stránce autorka vychází ze subkulturních teorií, přičemž hlavní důraz klade v souladu s cílem výzkumu na představení konceptu subkulturního stylu (s. 10-12). Poněkud nečekaně však v teoretické části opomíjí koncept subkulturního kapitálu, který v analytické části užívá jako jeden z významných interpretačních rámců. Celkově by si teoretické ukotvení zasloužilo lepší strukturaci, jež by zvýšila jeho přehlednost, ale po obsahové stránce je dostačující. Významná část teorie je pak věnována představení metalové subkultury, zejména historie metalu jako hudebního žánru a vymezení jeho jednotlivých podžánrů (s. 14-25). V tomto ohledu považuji za ocenění hodný zejména zmiňovaný přehled jednotlivých metalových podžánrů, jež autorka prezentuje na základě syntézy subkulturních pramenů a vlastních znalostí metalové hudby.

Práce je založena na kvalitativním výzkumu realizovaném formou polostrukturovaných interview se členy metalové subkultury. Ačkoliv kapitola věnovaná metodologii není příliš reflexivní, z hlediska deskripce zvolených postupů je dostačující. Poněkud nezvykle je sice v toku výkladu umístěna hned za samotný úvod, ačkoliv je obvyklejší (a vhodnější) navázat jí na teoretické ukotvení, ovšem to považuji za pouhou neobratnost, nikoliv zásadní problém. Za nanejvýš vhodné bych však vzhledem k významným rozdílům mezi jednotlivými podžánry metalu a důrazem kladeným na význam hudby pro metalovou subkulturu považoval doplnění preferovaných podžánrů u jednotlivých informátorů. V textu se o nich autorka sice na jednom místě u dvou informátorů zmiňuje (s. 41), ale v systematické podobě tato informace chybí.

Analýza a interpretace prepisů rozhovorů, která tvoří jádro práce (s. 26-48) je celkově zdařilá. Autorka při ní pracuje s adekvátními teoretickými koncepty (styl, ideologie, identita, kapitál) a ačkoliv je práce ve svém podstatě spíše deskriptivního charakteru, dává odpověď na výzkumné otázky. V tomto ohledu by analýzu prohloubilo, kdyby autorka více rozlišovala mezi jednotlivými informátory a zároveň se pokusila interpretovat rozdíly v jejich výpovědích, ne je pouze deklarovala. Zároveň by výkladu prospělo také doplnění úvodních pasáží jednotlivých podkapitol analytické části, aby čtenář netápal, v čem je konkrétní zkoumaný dílčí problém, o němž právě čte, významný.

Po stránce formální je práce bez zásadních problémů. Autorka spolehlivě odkazuje na použité zdroje, práce obsahuje pouze minimum překlepů a je doplněna o obrazovou přílohu, jež díky propojení s výkladem není nijak samoúčelná.

Jako vedoucí práce musím ocenit i nasazení a samostatnost, s níž autorka k práci přistupovala. Ačkoliv práci průběžně konzultovala, nenechala se pouze slepě vést, ale významná rozhodnutí týkající se jak teoreticko-metodologických otázek, tak analýzy a interpretace činila sama.

Celkově se tak domnívám se, že práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Doporučuji ji proto k obhajobě a na základě výše řečených připomínek navrhuji hodnocení na pomezí **výborně a velmi dobře** v závislosti na průběhu obhajoby.

V Praze 1.9.2012

Mgr. Martin Heřmanský